

Ett grannskapsprojekt av kärlek i Havanna

Soñarte-projektet: Ett verk av oändlig kärlek

Nedan en intervju med Irma Sehwerters, som leder grannskapsprojektet "Soñarte" i Havanna. Från Svensk-Kubanska har vi besökt, och givit stöd till projektet flera gånger, och också haft reportage om det i Tidskriften KUBA. Vi vill nämna att Irma Sehwerters är mor till den "René" som nämns i texten. Det handlar om René González Sehwerters, som var en av de kubaner som på 1990-talet infiltrerade terroristorganisationer i Miami för att förhindra attentat mot Kuba. För det dömdes de till långa straff i USA. De frigavs efter 17 år i en fångutväxling under Obama.

Irma Sehwerters, tvåa från höger, tillsammans med några av instruktörerna på Soñarte. De arbetar helt ideellt.

Foto: Zoltan Tiroler, taget för några år sedan vid ett besök på projektet.

Även om hennes ögon visar att hon sett mycket, lyser Irma Sehwerters blick upp vid varje möte när hon observerar de konstnärliga färdigheter som förvärvats av de barn och ungdomar som utgör Soñarte-projektet, baserat i Las Delicias-distriktet i huvudstaden Havannas Cotorro-kommun.

Irma Sehwerters Mileham, som är av nordamerikansk härkomst och har bott i vårt land sedan 1961, har alltid varit övertygad om att det är i samhällena, i kvarteren, som de största och viktigaste striderna utkämpas, och hon har alltid trott att hon när hon gick i pension skulle ägna sig helt och hållet åt samhällsarbete. "Ett vackert arbete som jag började praktisera, och tyckte mycket om, sedan mina första dagar på Kuba. Det var därför vi skapade Soñarte-projektet för femton år sedan.

Vilka var era syften med att skapa Soñarte?

Det första vi ville göra var att på något sätt bidra till den integrerade utbildningen av barn, ungdomar och unga människor; att ägna deras fritid åt att lära sig något nyttigt som skulle leda till en förbättring av vårt samhälle; att ingjuta värderingar i dem som skulle göra det möjligt för dem att bli goda män och kvinnor i framtiden.

För några år sedan, vid avslutandet av en kongress för Kubas författar- och konstnärsförbund (Uneac), betonade Fidel att det första som måste räddas var kulturen. Och det är precis vad vi ville göra när vi skapade detta projekt: att skydda vår kultur, det kubanska folkets väsen, dess traditioner och seder.

Så vi började kämpa för att skapa Soñarte och vi slutade inte kämpa förrän vi till slut lyckades grunda det. Den hjälp vi har fått från vänskapliga och stödjande föreningar i andra länder som Spanien och Frankrike, och även från vänner som bor i USA, har haft mycket att göra med dess skapande och utveckling.

Till vår lycka har vi i utbildningen av dessa barn, ungdomar och unga människor många lärare och medarbetare som har arbetat villkorslöst och med en entusiasm som är värd att berömma.

Från USA kom avgörande hjälp för förvärvet av denna magnifika anläggning som har blivit huvudkontor för vårt projekt. Till en början höll vi våra möten på gården till mitt hus och i andra utrymmen som inrättats i några av de lokala invånarnas hem.

Denna nordamerikanska vän hade en gång besökt René i fängelset. Under mötet berättade René för honom om mig och projektet. Efter några månader kom han och hälsade på mig. Tack vare honom kunde vi förvärva detta hus, som vi kort därefter invigde som Soñartes officiella huvudkontor.

Foton från uppvisning på Soñarte. Foto: ZT

Vem kan delta i projektet?

Det består av barn från grundskolan, gymnasiet och föruniversitetet. Många av dem, som utbildades i Soñarte, studerar redan på högre nivå. Det finns också tonåringar och ungdomar, och alla som vill vara med, för även om vi tar emot barn från fem års ålder har vi aldrig satt en åldersgräns eller en gräns för ursprunget för någon av medlemmarna. Vi är mycket glada över att projektet har barn och ungdomar från dysfunktionella familjer, med alkoholiserade föräldrar eller frihetsberövade bland sina medlemmar.

Vi har workshops i konst där vi lär ut tekniken med papper-maché, workshops där vi lär ut populära och traditionella danser, workshops i litteratur, teater och gitarr. För närvarande arbetar vi med att bilda en kör som kommer att bestå av barn från grundskolan i vårt samhälle.

Dessa workshops pågår från måndag till fredag från klockan fem på eftermiddagen, när eleverna har avslutat sin undervisning. På lördagar börjar lektionerna klockan tio på morgonen.

Till vår stora glädje kan vi räkna med många lärare och medarbetare i utbildningen av dessa barn, ungdomar och unga människor med ovillkorlig och berömvärd entusiasm.

Hur har projektet fått stöd från statliga myndigheter och kulturinstitutioner?

Även om vi hade mycket stöd från parti- och regeringsledare när Soñarte skapades, förlorade vi det stödet när det skedde förändringar i kommunens ledarskap.

Det är en realitet att om projektet existerar idag så är det för att det stöds av många entusiastiska människor med en enorm önskan att göra något för sitt samhälle, inklusive föräldrarna till medlemmarna i Soñarte.

Till exempel kallas en av projektets huvudaktiviteter Parampampin. Den hålls varje månad och äger rum på gatan framför vårt huvudkontor. Tyvärr är vägens skick redan bedrövligt och trots att vi har begärt material för att göra om den till en anständig scen har vi aldrig fått någon hjälp.

På samma sätt har vi på grund av bristen på transportmedel slutat att ge dessa konstnärliga och kulturella föreställningar i de avlägsna stadsdelarna i kommunen, där vi alltid har välkomnats med oändlig tillgivenhet och glädje. Trots dessa begränsningar har

vi inte slutat arbeta, utan vi har anpassat oss till vad vi har, till vad vi kan göra med våra egna medel och resurser.

Ett av de bästa exemplen på detta är våra besök på historiska eller kulturella platser som museer, gallerier och teatrar. Nyligen besökte vi Fidel Castro Ruz Centre. Där bjöd vi tillsammans med medlemmarna i La colmenita de Diez de Octubre på en varm och känslös föreställning, där vi hyllade vår obesegrade befälhavare, med anledning av den sjunde årsdagen av hans fysiska försvinnande. För det kommande året har vi planerat ett brett och varierat program av aktiviteter. För att genomföra det litar jag på de underbara medarbetare som har hjälpt oss hittills, särskilt på Bárbaró Reyes, vår främsta initiativtagare och mest aktiva medarbetare. Utan tvekan kommer de att ge kontinuitet åt detta projekt när min styrka inte längre tillåter mig att fortsätta leda Soñarte, som i grund och botten inte är något annat än ett verk av oändlig kärlek.

Cubadebate 240106 (ZT)

[Proyecto Soñarte: Una obra de infinito amor](#)

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72